

La Bible: les grands récits de l'Ancien et du Nouveau Testament

(Nouvelle édition)

© 2014, Bayard Jeunesse – France

Imprimatur: Paryż, 18 lutego 1991, Maurice Vidal, v. é.

© Wydawnictwo WAM, 2017

Konsultacja: Jacek Siepiak SJ

Opieka redakcyjna: Dorota Trzcinka

Korekta: Klaudia Adamus

Skład: EDYCJA – na podstawie wydania oryginalnego

NIHIL OBSTAT: Prowincja Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego,
ks. Jakub Kołacz SJ, prowincjał, Kraków, 3 kwietnia 2017 r., l. dz. 54/2017

ISBN 978-83-277-1401-5

WYDAWNICTWO WAM

ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków

tel. 12 62 93 200 • faks 12 42 95 003

e-mail: wam@wydawnictwowam.pl

www.wydawnictwowam.pl

DZIAŁ HANDLOWY

tel. 12 62 93 254-255 • faks 12 62 93 496

e-mail: handel@wydawnictwowam.pl

KSIĘGARNIA WYSYŁKOWA

tel. 12 62 93 260

e.wydawnictwowam.pl

druk: COLONEL • Kraków

BIBLIA

Wielkie opowieści Starego i Nowego Testamentu

Blandine Laurent
we współpracy z François Brossierem,
profesorem Katolickiego Uniwersytetu Paryskiego,
i Benoit Marchonem
Ilustracje: Claude i Denise Milletowie

Przełożyli: Katarzyna i Piotr Wierzchosławscy

Wydawnictwo WAM

Sześć pytań o Biblię

1. Co znajduje się w Biblii?

Słowo „Biblia” oznacza Księgę. W rzeczywistości Biblia jest biblioteką zawierającą liczne księgi.

Biblia żydowska liczy około czterdziestu ksiąg.

Biblia chrześcijańska (katolików, protestantów i prawosławnych) jest podzielona na dwie duże części: Stary Testament i Nowy Testament.

Stary Testament składa się z czterdziestu ksiąg z Biblii żydowskiej. Nowy Testament zawiera dwadzieścia siedem ksiąg, w tym cztery Ewangelie („ewangelia” oznacza dobrą nowinę).

Każda Ewangelia opowiada na swój sposób o tym, co robił i mówił Jezus.

2. Kiedy powstała Biblia?

Najstarsze teksty Biblii najpierw sobie opowiadano i w ten sposób były przekazywane z ojca na syna. Następnie, około trzech tysięcy lat temu, zaczęto je spisywać. Najmłodsze teksty pochodzą sprzed około tysiąca dziewięciuset lat.

3. Kto napisał Biblię?

Wierzący mówią, że Biblia jest słowem Boga. Nie znaczy to jednak, że Bóg napisał ją osobiście!

Autorami Biblii są ludzie, często nieznanymi. Ale Żydzi i chrześcijanie wierzą, że Bóg inspirował ich, by dać odpowiedzi na ważne życiowe pytania: kim jesteśmy, skąd pochodzimy, kim jest Bóg, dlaczego na świecie istnieją zło i śmierć...

4. O czym opowiada Biblia?

O wielu bardzo różnych rzeczach! Są w niej historie przygodowe, opowiadania historyczne, pieśni modlitewne (które nazywamy psalmami), poematy miłosne, praktyczne rady i wskazówki, przysłowia, listy... Przede wszystkim jednak Biblia – za pomocą tych różnych form – opowiada nam o miłości Boga do ludzi.

5. Kto dziś czyta Biblię?

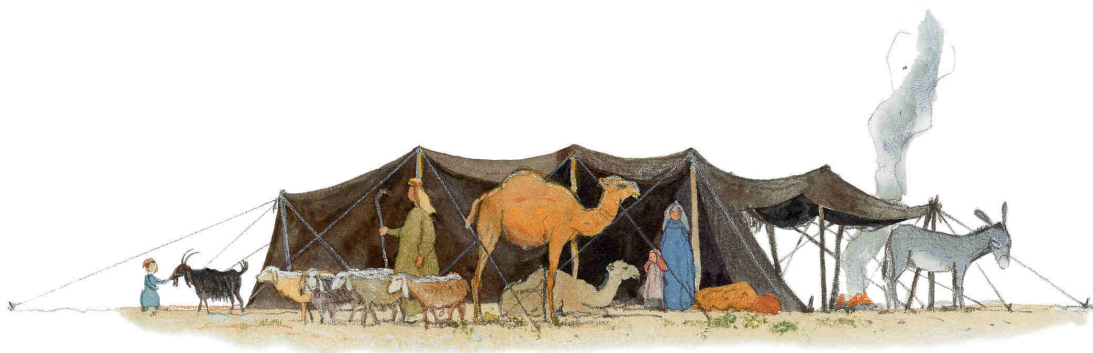
Biblię czytają miliony mężczyzn i kobiet na całym świecie. Jest to książka, która bije rekordy: została przetłumaczona na dwa tysiące pięćset dwadzieścia języków i szacuje się, że od 1815 roku wydrukowano około trzech miliardów egzemplarzy Biblii!

Chrześcijanie czytają Biblię szczególnie w niedzielę, podczas mszy lub nabożeństwa. Razem starają się zrozumieć, co mówi do nich Bóg. Poza tym wielu ludzi innych religii lub niewyznających żadnej religii również czyta Biblię.

6. Czy ta książka zawiera całą Biblię?

Nie. Biblia jest księgą bardzo grubą i często trudną do czytania i zrozumienia. Wybraliśmy zatem część najpiękniejszych historii biblijnych i opowiedzieliśmy je w prosty sposób, nie przeinaczając ich. By pomóc Ci je rozumieć, dodaliśmy do tych historii pytania i odpowiedzi. Mamy nadzieję, że lektura tej książki zachęci Cię do otwarcia Biblii i odkrycia całego jej bogactwa.

Autorzy

Stary Testament

Początek

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia była pusta i pogrążona w całkowitej ciemności. Duch Boży unosił się nad wodami.

Czy świat naprawdę powstał tak, jak to przedstawiono w Biblii?

Biblia została napisana blisko dwa i pół tysiąca lat temu i nie jest naukowym opisem tworzenia się wszechświata. Pomaga nam jednak zrozumieć, że świat stworzony z woli Boga jest dobry i został nam powierzony.

Bóg powiedział pierwszego dnia:

– Światłość!

I pojawiło się światło. Bóg widział, że światło było dobre, i oddzielił je od ciemności. Bóg nazwał światło dniem, a ciemność nocą.

Drugiego dnia Bóg powiedział:

– Niech rozdzielią się wody.

I tak się stało. Bóg nazwał niebem przestrzeń dzielącą wody na górze od wód na dole.

Trzeciego dnia Bóg powiedział:

– Niech wody z dołu zbiorą się w jednym miejscu i niech pojawi się sucha powierzchnia.

I tak się stało. Bóg nazwał suchą powierzchnię ziemią, a wody morzem.

Bóg widział, że były dobre.

Bóg nakazał:

– Niech ziemia pokryje się zielenią, roślinami i drzewami dającymi nasiona i owoce.

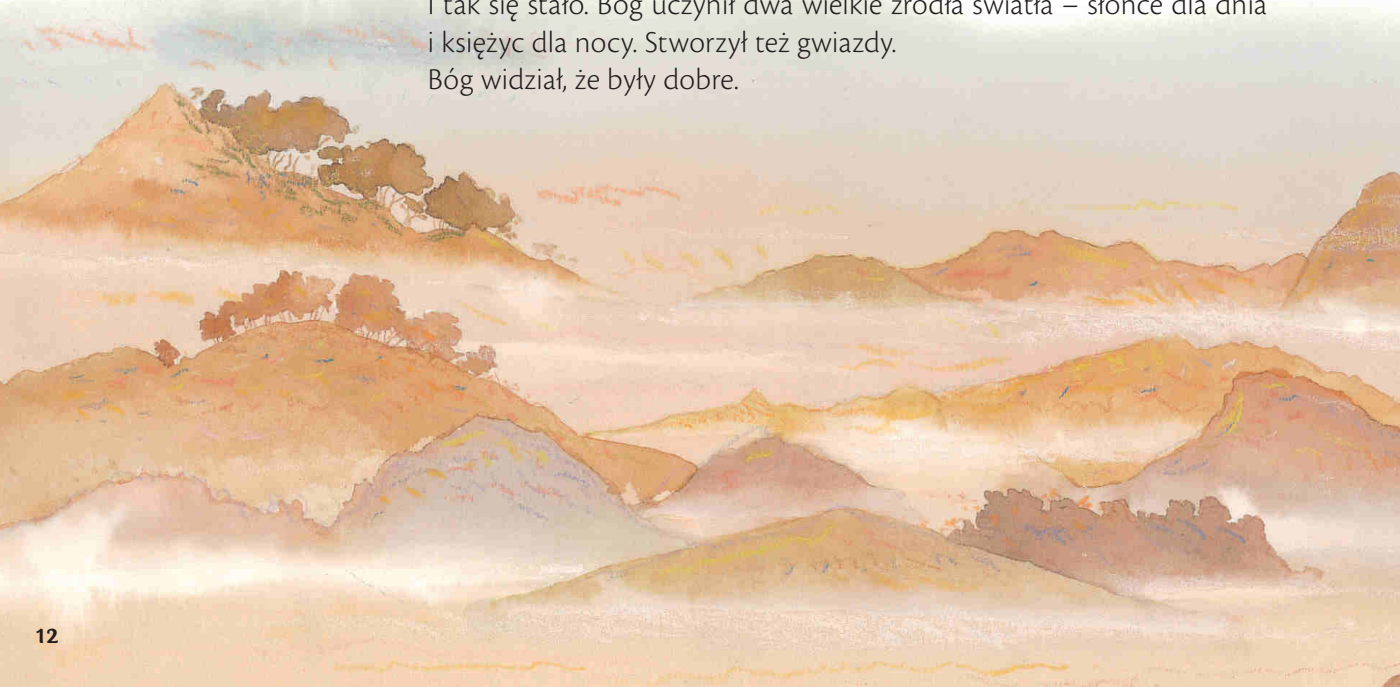
I tak się stało. Bóg widział, że były dobre.

Bóg powiedział czwartego dnia:

– Niech pojawią się ciała świetliste na niebie, aby rozdzielały dzień od nocy. Niech służą do oznaczania świąt i pór roku, dni i lat i niech oświetlają ziemię.

I tak się stało. Bóg uczynił dwa wielkie źródła światła – słońce dla dnia i księżyc dla nocy. Stworzył też gwiazdy.

Bóg widział, że były dobre.

Piątego dnia Bóg powiedział:

– Niech wody zapełnią się istotami żywymi i ptaki fruwać po niebie. Bóg stworzył wszystkie zwierzęta, które żyją w wodzie, a także wszystkie gatunki ptaków. Bóg widział, że były dobre.

Błogosławił je, mówiąc:

– Rozmnażajcie się na niebie i w morzu.

Szóstego dnia Bóg powiedział:

– Niech na ziemi pojawią się różnego rodzaju zwierzęta małe i duże, takie, które chodzą, pełzają, dzikie i domowe.

I tak się stało. Bóg widział, że były dobre. W końcu powiedział:

– Uczyńmy istoty ludzkie na Nasz obraz i podobieństwo. Niech panują nad wszystkimi zwierzętami.

Bóg stworzył istoty ludzkie na swój obraz. Stworzył mężczyznę i kobietę, a następnie błogosławił im:

– Miejcie dzieci, stańcie się liczni, zaludniajcie ziemię i panujcie nad nią. Żywcie się nasionami i owocami.

I tak się stało. Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

Nastał dzień siódmy. Bóg dokończył swego dzieła. Odpoczął. Pobłogosławił ten dzień i uczynił go świętym, poświęconym Jemu samemu.

Dlaczego w Bibli napisano, że Bóg stworzył świat w siedem dni?

Kapłani żydowscy, którzy zapisali tę opowieść, wzięli za wzór siedem dni tygodnia. Odpoczynek Boga w siódmym dniu stworzenia jest zachętą dla wszystkich ludzi, by tego dnia odłożyli swoje zajęcia i poświęcili go na modlitwę i odpoczynek. U Żydów ostatni dzień tygodnia to szabat, dzień poświęcony Bogu.

Cudowny ogród

Księga Rodzaju, rozdział 2, wersety od 4 do 24

Czy na drzewie poznania rosty jabłka?

Nie, takie przekonanie to błąd, który wynika z błędnego odczytania łacińskiego słowa *malum*. Po łacinie znaczy ono jednocześnie „zło” i „jabłko”. Tak właśnie owoc zła stał się jabłkiem!

Kiedy Bóg stworzył niebo i ziemię, nie było na niej ani drzew, ani roślin, ani istot ludzkich. Bóg wziął glinę i ulepił mężczyznę. Tchnął w jego nozdrza tchnienie życia i mężczyzna stał się żywy. Bóg stworzył cudowny ogród i pośrodku umieścił drzewo życia i drzewo poznania dobra i zła. Dał ten ogród mężczyźnie, by go uprawiał, ale powiedział mu:

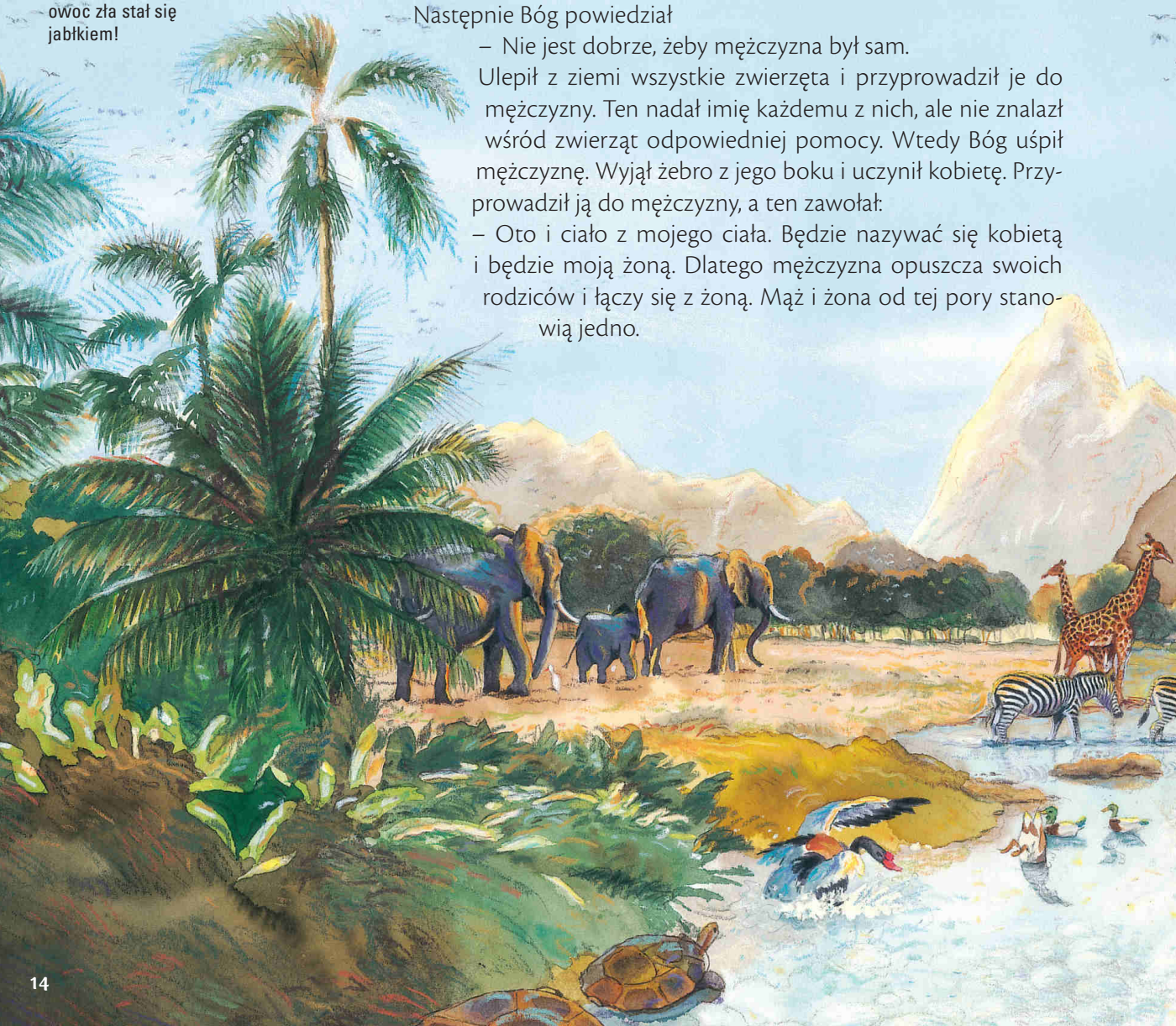
– Możesz jeść owoce ze wszystkich drzew w ogrodzie z wyjątkiem owoców z drzewa poznania dobra i zła. Inaczej umrzesz.

– Następnie Bóg powiedział

– Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam.

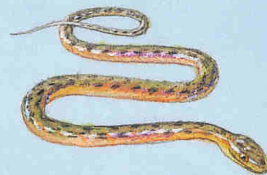
Ulepił z ziemi wszystkie zwierzęta i przyprowadził je do mężczyzny. Ten nadał imię każdemu z nich, ale nie znalazł wśród zwierząt odpowiedniej pomocy. Wtedy Bóg uśpił mężczyznę. Wyjął żebro z jego boku i uczynił kobietę. Przyprowadził ją do mężczyzny, a ten zawołał:

– Oto i ciało z mojego ciała. Będzie nazywać się kobietą i będzie moją żoną. Dlatego mężczyzna opuszcza swoich rodziców i łączy się z żoną. Mąż i żona od tej pory stanowią jedno.

Kuszeni przez węża

Księga Rodzaju, rozdział 2, werset 25 i rozdział 3, wersety od 1 do 7

Dlaczego Bóg zabronił jeść owoce z jednego drzewa?

Owoce z tego drzewa symbolizowały decydowanie o tym, co jest dobre, a co jest złe. Zjadłszy je, człowiek mógłby tak jak Bóg o tym decydować. Bóg mu tego zabronił, ponieważ wiedział, że to uczyni człowieka nieszczęśliwym.

Mężczyzna i kobieta byli nadzy i bezbronni wobec Boga, ale nie odczuwali wstydu. Wąż, najbardziej przebiegły ze zwierząt, zapytał kobietę:

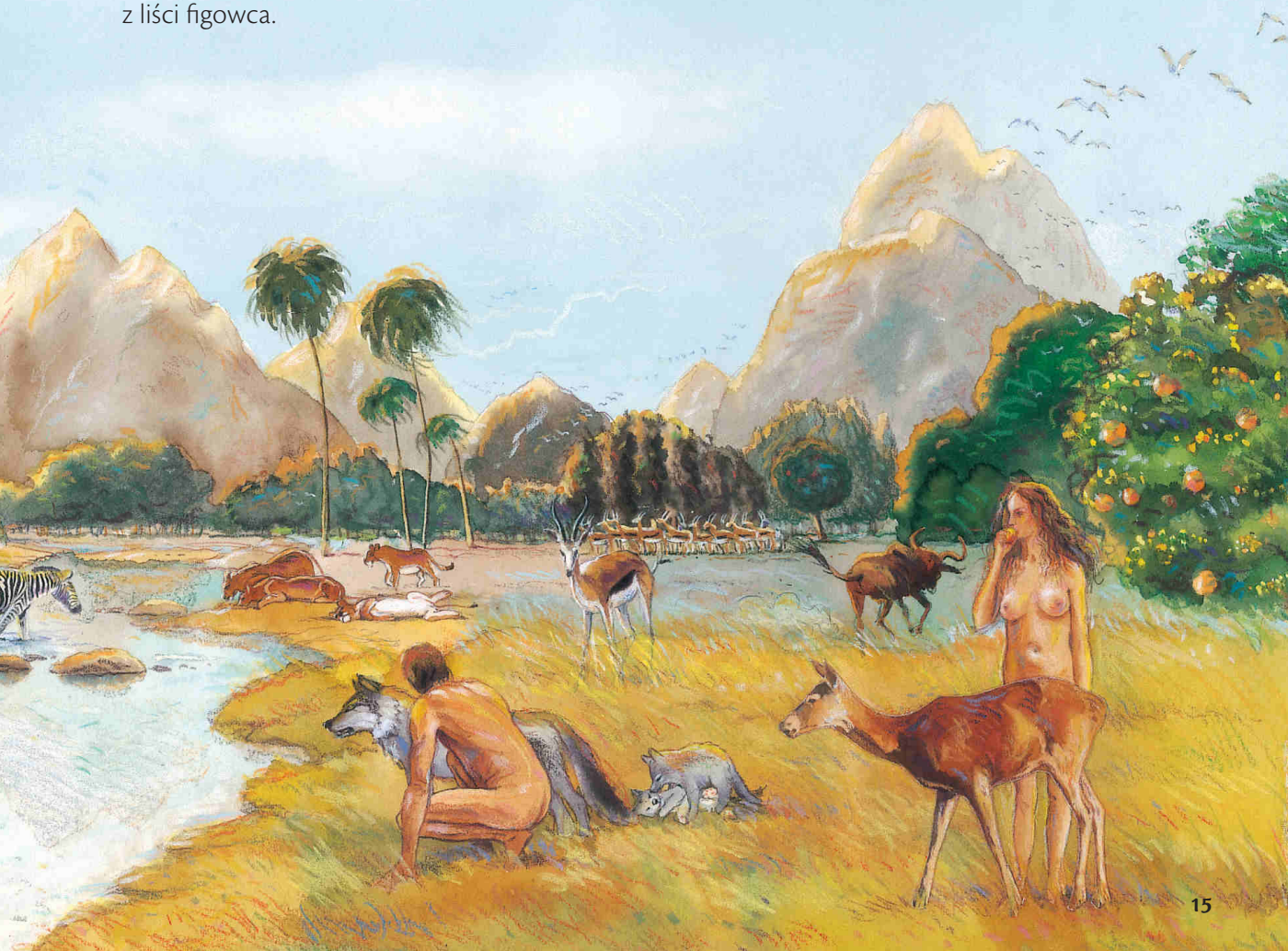
– Czy Bóg zakazał wam jeść owoce z ogrodu?

Kobieta odpowiedziała:

– Możemy jeść owoce ze wszystkich drzew z wyjątkiem owoców z drzewa, które znajduje się w środku ogrodu. Jeśli zjemy z tego drzewa, umrzemy. Wąż wtedy zawołał:

– Na pewno nie umrzecie! Bóg po prostu dobrze wie, że jeśli zjecie owoce z tego drzewa, sami staniecie się jak bogowie.

Kobieta spojrzała na drzewo. Zerwała jeden z owoców, skosztowała go i podała mężczyźnie, który również go zjadł. Nagle oboje zrozumieli swoją słabość i odczuli wstyd z powodu swojej nagości. Upletli więc ubrania z liści figowca.

Wyrzuceni z ogrodu

Księga Rodzaju, rozdział 3, wersety od 8 do 23

Co nazywamy grzechem pierworodnym?

W tej opowieści nie pada nazwa grzechu pierworodnego, jednak chrześcijanie rozumieją ją w ten sposób. Jeśli bowiem Jezus zbawia wszystkich ludzi przez swoje życie, swoją śmierć i swoje zmartwychwstanie, to dlatego, że wszyscy ludzie są grzesznikami od początku świata.

Mężczyzna i kobieta usłyszeli zbliżającego się Boga i ukryli się.

Bóg zwrócił się do mężczyzny:

– Gdzie jesteś?

Mężczyzna odpowiedział:

– Ukryłem się, ponieważ jestem nagi. Wstydziłem się.

– Kto ci powiedział, że jesteś nagi? Czy zjadłeś owoc z zakazanego drzewa?

– Moja żona dała mi ten owoc, a ja go zjadłem.

Bóg zapytał wtedy kobietę:

– Dlaczego to uczyniłaś?

Kobieta odpowiedziała:

– Wąż mnie skusił!

Bóg powiedział do węża:

– Będziesz zwierzęciem przeklętym.

Do kobiety zaś:

– Będziesz cierpieć, a życie z twoim mężem będzie trudne!

Zwrócił się też do mężczyzny:

– Będziesz ciężko pracować, by zdobyć pożywienie, po czym umrzesz i będziesz pochowany w ziemi.

Bóg sporządził im ubrania ze skóry zwierząt i wygnał mężczyznę i kobietę z ogrodu.

Kain zabija brata

Księga Rodzaju, rozdział 4, wersety od 1 do 15

Adam i jego żona, zwana Ewą, mieli dwóch synów. Starszy z nich, Kain, uprawiał ziemię. Abel był pasterzem. Kiedy Kain i Abel składali Bogu ofiarę, Kain ofiarował Mu płody ziemi, a Abel pierwotne cielę ze swego stada. Bóg przyjął tylko ofiarę Abla. Wściekły Kain wyprowadził Abla na pole i go zabił.

Bóg powiedział do niego:

- Gdzie jest twój brat, Abel?
- Nie wiem – odpowiedział Kain. – Nie jestem jego stróżem!
- Co uczyniłeś? Zabiłeś go! Będziesz nieszczęśliwy. Na próżno będziesz uprawiał ziemię, nic z niej dla ciebie nie wyrośnie. Odejdź stąd!
- Moja kara jest zbyt sroga, Panie. Jeśli mnie wygnasz, zabiją mnie.
- Jeśli ktoś cię zabije, będziesz pomszczony.

I Bóg dał Kainowi znamię, by nikt go nie zabił.

Dlaczego Bóg odrzucił ofiarę Kaina?

Biblia tego nie wyjaśnia. Z innych opowieści biblijnych dowiadujemy się jednak, że dla Boga liczy się to, by ofiara była składana z czystym sercem. Być może Kain nie miał czystego serca?

Ocaleni z potopu

Księga Rodzaju, rozdziały od 6 do 9

Czy potop wydarzył się naprawdę?

Specjaliści od historii starożytnej nie znaleźli śladów potopu, który zniszczyłby całą ziemię. Wiadomo jednak, że wielkie powodzie dokonywały spustoszeń w licznych regionach świata. Ludzie wykorzystali pamięć o tych katastrofach, by opowiedzieć historię potopu.

Bóg ze smutkiem obserwował ludzi, którzy stali się niedobrzy i myśleli tylko o złu. Powiedział do siebie: „Zetrę z ziemi ludzi i zwierzęta. Żałuję, że ich stworzyłem”.

Postanowił jednak ochronić człowieka o imieniu Noe. Powiedział mu:

– Zbuduj arkę, wejdź do niej z całą rodziną, ponieważ ty jeden jesteś dobry i sprawiedliwy. Weź po parze z każdego gatunku zwierząt, aby zachować je przy życiu. Za siedem dni spadnie deszcz i będzie padał przez czterdzieści dni. Zniszczy wszystkie istoty żywe, które stworzyłem. Noe uczynił wszystko, co Bóg mu polecił. Siedem dni później wody potopu zalały ziemię. Wszelkie życie zniknęło. Pozostał tylko Noe i ci, którzy byli z nim w arce. Gdy czterdzieści dni dobiegało końca, Noe wypuścił w powietrze kruka, ale ziemia była jeszcze pokryta wodami i kruk powrócił.

Daniel w jaskini lwów

Księga Daniela, rozdział 6, wersety od 12 do 28

Czego dowiadujemy się z tej opowieści?

Daniel daje dobry przykład. Jest bohaterem, który nie boi się stanąć wobec śmierci, aby bronić swojej wiary w Boga. Pierwsi chrześcijanie porównywali Daniela uwolnionego z jaskini lwów do Jezusa Zmartwychwstałego, wychodzącego z grobu.

Żydzi opowiadali również historię o Danielu:

Król perski Dariusz cenił sobie pewnego Izraelitę – Daniela. Dworzanie

Dariusza byli o Daniela zazdrośni. Któregoś dnia zaskoczyli go, gdy modlił się w swoim pokoju. Natychmiast poszli do króla i powiedzieli mu:

– Czy nie rozkazałeś wrzucić do jaskini lwów każdego człowieka, który skieruje swoją modlitwę do jakiegoś boga lub innego człowieka niż ty?

– Tak – potwierdził król. – Tak zdecydowałem i nie zmienię zdania.

– Daniel, jeden z przesiedlonych Izraelitów, jest ci nieposłuszny: modli się trzy razy dziennie – odpowiedzieli.

Zasmucony tą wiadomością, król aż do zachodu słońca szukał sposobu, by uratować Daniela. Ale ci ludzie ponownie przypomnieli mu o jego decyzji.

Dariusz rozkazał zatem wrzucić Daniela do jaskini lwów. Powiedział mu:

– Twój Bóg, któremu wiernie służysz, uwolni cię!

Wejście do jaskini zasłonięto kamieniem, tak aby nie dało się z niej wyjść.

Król wrócił do swojego pałacu, ale nie mógł ani spać, ani jeść. O świcie pospieszył do jaskini. Zawołał Daniela przestraszonym głosem:

– Danielu, czy ten Bóg żywy, któremu wiernie służysz, zdołał cię uratować?

